

Lịch Sử Đức Phật Tổ Cô Đàm
Maha Thongkham Medhivong

THIÊN THỨ MƯỜI MỘT

THUYẾT PHÁP ĐỘ PHẬT MẪU Ở CỎI TRỜI ĐẠO LỢI

-ooOoo-

Sau khi dùng thần thông thắng ngoại đạo xong, Đức Thế Tôn dùng trí tuệ quan sát coi: Thường khi chư Phật lúc quá khứ làm những gì, ngự đi đâu sau khi thắng ngoại đạo? Đức Thế Tôn thấy chư Phật quá khứ sau khi thắng ngoại đạo xong, Ngài liền ngự lên cõi trời Đạo Lợi nhập hạ và thuyết pháp độ Phật mẫu. Pháp mà chư Phật quá khứ thuyết ở cõi Đạo Lợi như trào lưu chảy rất mạnh giữa chư Thiên.

Đức Phật mẫu có cúng dường phần cây trầm hương và đã có phát nguyện dưới chân đức Chánh đẳng Chánh giác có hồng danh là Vipassi nguyện rằng: Xin cho được sanh một qui tử là vị đại Bồ Tát và vị ấy sẽ đắc quả Chánh đẳng Chánh giác như Ngài (đức Thế Tôn Vipassi). Hôm nay nguyện vọng của Phật mẫu đã đoạt thành. Đức Thế Tôn nghĩ Mẫu hậu ta là người có công ơn với ta nhiều không chỉ đo lường được, khó có người phụ nữ nào can đảm hành được như mẫu hậu ta. Khi ấy đức Thế Tôn đứng trên cây xoài tên Gandhamanava Ngài liền dùng chân mặt bước lên ngọn cây xoài. Khi ấy đường như hai quả núi to nhất là Yugandha và Isinadhara nói với đức Thế Tôn rằng:

- Bạch đức Đại giác, xin Ngài chẳng nên nhọc sức bước đi xa, hai chúng tôi cao hơn tất cả các quả núi có trong thế gian này, không bao giờ biết kinh sợ và rung động một oai lực nào của ai, hôm nay chúng tôi xin chịu phục tùng dưới chân Ngài, Ngài là người có nhiều công đức vô lượng vô biên, Ngài là đấng Giác ngộ. Chỉ có Ngài là đấng bố thí đầu, tim, thịt, máu, vợ, con không nguyện vọng gì hơn là độ Phật mẫu là đấng hữu ân với Ngài không biết lấy chi đo lường được. Chúng tôi cúi xin dâng cái đầu này để làm một nấc thang Ngài bước lên đến cõi trời Đạo Lợi.

Khi ấy hình như hai quả núi ấy hạ thấp xuống dưới chân đức Thế Tôn, Ngài liền bước chân trái lên hai quả núi ấy là bước thứ nhì. Khi đức Thế Tôn sắp bước bước thứ ba thì bỗng dung quả núi Tu Di cúi xuống bên chân Ngài, khi Ngài để bước thứ ba lên chót núi Tu Di thì bỗng dung ngọn núi ấy từ cao lên đến sáu mươi tám do tuần làm cho chúng sanh không còn thấy đức Thế Tôn được nữa. Khi đức Thế Tôn dùng thần thông và ngự đi thì tất cả những người có mặt tại nơi ấy đều thấy như đứng bên Ngài vậy.

Liền trong khi ấy đức Thế Tôn hiện lên tại cõi trời Đạo Lợi và ngự trên tảng đá Pandukambala là ngai vàng của đức Đế Thích. Hào quang của Ngài chiếu trùm cả hào quang của chư Thiên trên cõi trời Đạo Lợi, làm cho chư Thiên hết sức ngạc nhiên và vô cùng trong sạch với Ngài.

Đức Thiên Vương Đế Thích lấy làm hân hoan là được đức Thế Tôn ngự trên ngai của mình. Sự thật chư Thiên không có dịp hay cơ hội nào để bố thí làm việc lành, nên khi được dịp bố thí thì rất vui lòng, như là được đức Thế Tôn hỏi đến hay thọ những gì.

Xét ra thì chúng ta làm người thật là có phước là vì chúng ta có dịp bỏ thí cúng dường, thọ giới v.v... còn chư Thiên thì không được như ta. Vì cõi trời không ai nghèo khổ không có vị Đại Đức nào đến khát thực vì vật thực ấy người thường như chúng ta không dùng được, và của cải châu ngọc trên ấy không thể cho chúng ta được. Vì chúng ta là người không xứng đáng dùng đồ ấy.

Lúc ấy đức Đế Thích dùng thần thông gọi chư Thiên rằng:

- Hỡi các thiện hữu đang vui chơi trong các đền đài, ít khi nào đức Thập Lực ngự đến cõi này. Sự thánh pháp của vị Chánh đẳng Chánh giác thật là khó mà gặp được. Chúng ta phải hằng bao nhiêu tỷ năm mới có cơ hội như ngày hôm nay, thật là dịp may rất hiếm có. Các bạn chẳng nên để xuôi tay đến nghe pháp. Tao cần duyên lành để giải thoát. Tiếng nói của đức Thế Thích vang rền cả cõi trời Đạo Lợi. Chư Thiên nghe tiếng kêu gọi ấy mới hỏi nhau rằng:

- Đức Phật là vị chiến thắng Ngũ ma các phiền não đều bị Ngài tiêu diệt, dập tắt những nỗi uất ức trong lòng và đã đoạt được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, Ngài đã ngự đến cõi Đạo Lợi mà ở nơi nào bạn có biết không?

Có vị biết nên bảo nhau rằng:

- Ngự dưới tầng cây ngọc trên tầng đá là ngai vàng của đức Thiên vương Đế Thích, nơi mà Đế Thích thường ngự đến để hội chư Thiên. Khi ấy mỗi vị chư Thiên đều mang tràng hoa tươi đẹp đến nơi ấy để cúng dường Phật Bảo.

Khi chư Thiên hội họp lại đông không biết bao nhiêu, đức Thế Tôn xem không thấy Phật mẫu nên Ngài mới hỏi Thiên vương Đế Thích rằng:

- Phật mẫu ở nơi nào Như Lai không thấy?

Đức Đế Thích nghe đức Thế Tôn phán hỏi như thế Ngài biết rằng đức Như Lai ngự đến đây cốt là để độ Phật mẫu, vậy ta nên đi thỉnh bà đến nghe pháp. Nghĩ xong Ngài liền đánh lễ đức Thế Tôn, thân hành lên cõi trời Đâu Suất, đến đền của bà Maya làm lễ thỉnh bà xong rồi thưa rằng: Kính thưa lệnh bà, tôi xin đem tin cho lệnh bà rõ, hiện giờ đang cứu thế đang ngự trong cõi của tôi, và Ngài đang chờ lệnh bà để thuyết pháp độ chúng tôi.

Khi lệnh bà Maya nghe vậy lấy làm hoan hỉ phán hỏi rằng:

- Này Thiên vương, vậy con ta tên gì? Có thân hình đẹp như thế nào? Và đang ở trong hạng nào?

- Kính thưa lệnh bà, Thái tử là người rất hoàn toàn cao thượng tướng hảo quang minh hơn tất cả chúng sanh trong tam giới cả Sa môn và Bà la môn, Ngài có đặc ân cao thượng hơn tất cả chúng sanh trong tam giới. Ngài là Thiên Nhơn Sư, Ngài có hồng danh là Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lệnh bà nghĩ: Vậy con ta tên là Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tướng hảo quang minh cao hơn tất cả nhân loại và các bậc Sa môn, Bà la môn; và hôm nay có ý định thuyết pháp độ ta. Lệnh bà lấy làm thỏa mãn là có một người con cao thượng nhứt trong tam giới. Lệnh bà liền dẫn cả phi tần trong điện của bà ngự đến cõi trời Đạo Lợi. Khi đến nơi đánh lễ đức Phật xong rồi ngồi về hướng Đông, bà thấy đức Phật có ba mươi hai tướng tốt tám mươi tướng phụ hảo quang chiếu sáng hơn tất cả chư Thiên các cõi đến nghe pháp, bà phát tâm trong sạch và nghĩ: Ta là người đại phước, ta có hạnh phúc

nhứt trong tam giới mới được đũa con cao thượng đem lợi ích cao thượng đến cho chúng sanh trong tam giới.

Đức Thế Tôn muốn tế độ Phật mẫu nên nghĩ rằng:

- Công ơn Phật mẫu đối với ta cao lớn sâu rộng không chi đo lường được. Vậy ta phải dùng pháp nào tương đối cao thượng như công đức của bà. Tạng Kinh và tạng Luật mỗi tạng có hai muôn một ngàn pháp môn vẫn còn ít đối với công đức của Ngài. Chỉ có Abhidhamma (Vi Diệu Pháp) có bốn muôn hai ngàn pháp môn mới xứng đáng với công đức của Ngài đối với Như Lai. Trong Abhidhamma (Vi Diệu pháp) có bảy bộ rất là cao sâu mầu nhiệm thật mới xứng đáng với giá sữa mà Ngài đã nuôi ta hằng bao nhiêu kiếp khi ta còn đang luân hồi. Phàm những công đức nào cao quý phải đền lại bằng pháp cao quý.

Nghĩ xong đức Thế Tôn mới đưa tay mặt ra về hướng Phật mẫu đang ngồi rồi nói:

- Thưa mẫu hậu, xin lệnh mẫu hậu hãy đến gần đây để Như Lai được trả món nợ vĩ đại là sự cực nhọc chăm nom săn sóc cho Như Lai bú mớm từ giọt sữa miếng cơm trong khi còn luân hồi trong tam giới.

Đức Thế Tôn bắt đầu thuyết bộ Vi Diệu Pháp ấy chia ra làm bảy phần khác nhau, thuyết trót ba tháng hạ tại cõi trời Đạo Lợi. Đức Thế Tôn độ Phật mẫu đắc được Tu-đà-huần quả và chư Thiên thành đạo nhiều vô số kể.

-ooOoo-

[Trang trước](#) | [Đầu trang](#) | [Mục lục](#) | [Trang kế](#)

Chân thành cảm ơn Đại đức Giác Đồng đã gửi tặng phiên bản điện tử (Bình Anson, 04-2001)

[\[Trở về trang Thư Mục\]](#)

update: 25-04-2001